מי שאמר פרק שלישי נזיר

ת"ל **והזיר והביא** אע"פ שלא הביא הזיר רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר **והזיר והביא** *אימתי הזיר בזמן שהביא מאן תנא להא [ב]דת"ר [א]אשה שנדרה בנזיר ונטמאה ואח"כ הפר לה בעלה מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף אמר רב חסדא ר' ישמעאל היא מאי קסבר אי קסבר [ג]בעל מיעקר עקר חטאת העוף נמי לא לייתי אי קסבר בעל מיגז גייז עולת העוף נמי לייתי לעולם קסבר בעל מיעקר עקר ור' ישמעאל סבר לה כר' אלעזר הקפר [ד]דתניא ר' אלעזר הקפר ברבי אומר מה ת"ל [ו]וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וכי באיזו נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין וק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה והא בנזיר טמא כתיב ואנן אפילו נזיר טהור קאמרינן קסבר ר' אלעזר הקפר נזיר טהור נמי חוטא הוא והיינו טעמא דכתיב בנזיר טמא הואיל ושנה בחטאו: יצא ונכנס עולין לו מן המנין: קתני עולין לו מן המנין משום דיצא חל עליה נזירות אמר שמואל [ז]בגון שיצא והזה ושנה וטבל אלא נכנס הוא דעולין לו מן המנין לא נכנס אין עולין לו מן המנין לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא יצא אלא אפילו נכנס עולין לו מן המנין אמרו ליה רב כהנא ורב אסי לרב [ח]מ"ט לא מפרשת לן כהלין מילי אמר להון אמינא דלמא לא צריכיתו: ר"א אומר לא בו ביום שנאמר [ז]והימים הראשונים יפלו עד שיהיו ימים ראשונים: אמר עולא לא אמר רבי אליעזר אלא בטמא שנזר אבל בנזיר טהור שנטמא אפילו יום אחד סותר אמר**

ת"ל **והזיר והביא** אע"פ שלא הביא הזיר רבי יוחנן בן ברוקה אומר והזיר והביא *אימתי הזיר בזמן שהביא מאן תנא להא [ב]דת"ר [א]אשה שנדרה בנזיר ונטמאה ואח"כ הפר לה בעלה מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף אמר רב חסדא ר' ישמעאל היא מאי קסבר אי קסבר [ג]בעל מיעקר עקר חטאת העוף נמי לא לייתי אי קסבר בעל מיגז גייז עולת העוף נמי לייתי לעולם קסבר בעל מיעקר עקר ור' ישמעאל סבר לה כר' אלעזר הקפר [ד]דתניא ר' אלעזר הקפר ברבי אומר מה ת"ל [ו]וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וכי באיזו נפש חטא זה אלא שציער עצמו מן היין וק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה והא בנזיר טמא כתיב ואנן אפילו נזיר טהור קאמרינן קסבר ר' אלעזר הקפר נזיר טהור נמי חוטא הוא והיינו טעמא דכתיב בנזיר טמא הואיל ושנה בחטאו: יצא ונכנס עולין לו מן המנין: קתני עולין לו מן המנין משום דיצא חל עליה נזירות אמר שמואל [ז]בגון שיצא והזה ושנה וטבל אלא נכנס הוא דעולין לו מן המנין לא נכנס אין עולין לו מן המנין לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא יצא אלא אפילו נכנס עולין לו מן המנין אמרו ליה רב כהנא ורב אסי לרב [ח]מ"ט לא מפרשת לן כהלין מילי אמר להון אמינא דלמא לא צריכיתו: ר"א אומר לא בו ביום שנאמר [ז]והימים הראשונים יפלו עד שיהיו ימים ראשונים: אמר עולא לא אמר רבי אליעזר אלא בטמא שנזר אבל בנזיר טהור שנטמא אפילו יום אחד סותר אמר

פ"ל והזיר. לה' את ימי נזרו והביא [ט] [כגון בן שנתו לאחר] לפיכך הקדים הכתוב והזיר להבאת אשמו לומר לך אע"פ שלא הביא הזיר: **אימתי הזיר.** אימתי מתחיל למנות ימי נזירות בזמן שהביא: **מאן תנא להא דת"ר האשה שנדרה כו' ואינה מביאה עולת העוף.** למאן מיתנא דמתני' אינה מביאה עולת העוף: **אמר רב חסדא ר' ישמעאל היא.** דלדידיה חשיב ליה עולת העוף דאי לרבנן לא איצטריכא ליה למיתני שאינה מביאה עולת העוף דהא אמרינן עולת העוף לא מיעכבא דלא אתיא אלא משום דורון בעלמא [ט] ופשיטא שאינה צריכה להביא: לשון אחר אמר לנו המורה **אמר רב חסדא** [א] **ר' ישמעאל היא ומאי קסבר כו': מינו גייז.** דמהשתא ואילך לא מיחייבא בנזירות עולת העוף נמי ליתי [ג]: **לעולם** [ד] **מיעקר עקר.** ואפילו [ה]דמביאה חטאת העוף [ו]לא משום נזירות אלא משום שנזרה עצמה מן היין: **וסבר לה כרבי אלעזר הקפר.** אבל עולת העוף לא [ז]אתיא ליה אלא משום נזירות והילכך מיתוקמא לה כר' ישמעאל ולא כרבנן דאי רבנן היו דאמרי משום דורון בעלמא קמייתי ליה ולא משום נזירות הכא נמי מאי מייתי ליה ולית ביה משום הבאת חולין לעזרה אבל לרבי ישמעאל היו דמשום חובה קמייתי ליה ובעל מיעקר עקר ליה אי אפשר ליה להביא עולת העוף דאי מייתי ליה נמצא שמביא חולין לעזרה: **והא אי קרא בנזיר עמא כתיב ואנן** [ח] **אפילו נזיר טהור קאמרינן.** דקרי חוטא משום שציער עצמו מן היין: **לר"א הקפר נזיר טהור נמי הוי חוטא.** [ט] ודין הוא דהוה ליה למיתביה להאי וכפר עליו מאשר חטא על הנפש בנזיר טהור והאי דכתביה בנזיר טמא הואיל ושנה בחטא שכבר הזיר עצמו מן היין ועכשיו שוב בחטא שהיה לו להזהר מן הטומאה ונטמא: **משום דילא.** כתמיה אל עליו נזירות והא הוי טומא [י] בזמן שעמד בבית הקברות: **אמר שמואל בגון שילא והזה כו'.** [ח] כדמפרש לעיל [ט]: **ומאן כי נכנס.** ונטומא אמרינן דעולין לו מן המנין וחל עליה נזירות דטהרה הא לא נכנס והוי טהור אין עולין לו מן המנין ולא חיילא עליה נזירות דטהרה כי לא נכנס והוי טהור כ"ש דחל עליה נזירות דטהרה: **אלא אפילו נכנס.** דס"ד דכיון דנכנס הו"ל כמעיקרו [י]שנזר והוא בבית הקברות ולא יהו עולין לו מן המנין ולא חיילא עליה נזירות דטהרה קמשמע לן כיון שילא והזה ושנה וטבל [ט]הו"ל נזיר טהור [מ]ואחיילא עליה נזירות דטהרה ואי הדר איטמי מבית קברות טומאה: אמר

ת"ל והזיר. לה' את ימי נזרו והביא [ט] [כגון בן שנתו לאחר] לפיכך הקדים הכתוב והזיר להבאת אשמו לומר לך אע"פ שלא הביא הזיר: **אימתי הזיר.** אימתי מתחיל למנות ימי נזירות בזמן שהביא: **מאן תנא להא דת"ר האשה שנדרה כו' ואינה מביאה עולת העוף.** למאן מיתנא דמתני' אינה מביאה עולת העוף: **אמר רב חסדא ר' ישמעאל היא.** דלדידיה חשיב ליה עולת העוף דאי לרבנן לא איצטריכא ליה למיתני שאינה מביאה עולת העוף דהא אמרינן עולת העוף לא מיעכבא דלא אתיא אלא משום דורון בעלמא [ט] ופשיטא שאינה צריכה להביא: לשון אחר אמר לנו המורה **אמר רב חסדא** [א] **ר' ישמעאל היא ומאי קסבר כו': מינו גייז.** דמהשתא ואילך לא מיחייבא בנזירות עולת העוף נמי ליתי [ג]: **לעולם** [ד] **מיעקר עקר.** ואפילו [ה]דמביאה חטאת העוף [ו]לא משום נזירות אלא משום שנזרה עצמה מן היין: **וסבר לה כרבי אלעזר הקפר.** אבל עולת העוף לא [ז]אתיא ליה אלא משום נזירות והילכך מיתוקמא לה כר' ישמעאל ולא כרבנן דאי רבנן היו דאמרי משום דורון בעלמא קמייתי ליה ולא משום נזירות הכא נמי מאי מייתי ליה ולית ביה משום הבאת חולין לעזרה אבל לרבי ישמעאל היו דמשום חובה קמייתי ליה ובעל מיעקר עקר ליה אי אפשר ליה להביא עולת העוף דאי מייתי ליה נמצא שמביא חולין לעזרה: **והא אי קרא בנזיר עמא כתיב ואנן** [ח] **אפילו נזיר טהור קאמרינן.** דקרי חוטא משום שציער עצמו מן היין: **לר"א הקפר נזיר טהור נמי הוי חוטא.** [ט] ודין הוא דהוה ליה למיתביה להאי וכפר עליו מאשר חטא על הנפש בנזיר טהור והאי דכתביה בנזיר טמא הואיל ושנה בחטאו שכבר הזיר עצמו מן היין ועכשיו שוב בחטא שהיה לו להזהר מן הטומאה ונטמא: **משום דילא.** כתמיה אל עליו נזירות והא הוי טומא [י] בזמן שעמד בבית הקברות: **אמר שמואל בגון שילא והזה כו'.** [ח] כדמפרש לעיל [ט]: **ומאן כי נכנס.** ונטומא אמרינן דעולין לו מן המנין וחל עליה נזירות דטהרה הא לא נכנס והוי טהור אין עולין לו מן המנין ולא חיילא עליה נזירות דטהרה כי לא נכנס והוי טהור כ"ש דחל עליה נזירות דטהרה: **אלא אפילו נכנס.** דס"ד דכיון דנכנס הו"ל כמעיקרו [י]שנזר והוא בבית הקברות ולא יהו עולין לו מן המנין ולא חיילא עליה נזירות דטהרה קמשמע לן כיון שילא והזה ושנה וטבל [ט]הו"ל נזיר טהור [מ]ואחיילא עליה נזירות דטהרה ואי הדר איטמי מבית קברות טומאה: אמר

ויו"ל משום דרבי לא אדכר במילתיה [ב] כ"מ[1] דבהאמת קרבן הכמוב מדבר משמע דלא קפיד עליה אלא איום שמיני ולמעוטי שביעי דבר פלוגתי' אבל הני תנאי מפרשי דמיחל נזירות תלוי בקרבנות עצמו למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **ת"ל** והזיר **והביא אשמו אע"פ שלא הביא אשמו והזיר.** פירוש חיל עליה נזירות טהרה דבהכי משמעי קרא וא"א אם כן לרבנן הוה למה לי מיפוק ליה מוהזיר בריש והדר והביא [ב] וי"ל מי לא הוה הוה דרשינן [והזיר][2] לרבות אע"פ שלא הביא עולתו ועולתו אשם מעכב כתב רחמנא הוה ומגלי דאית לן למדרש והזיר אע"פ שלא הביא ומש"ה לריכי למיכתב תרתי: **ונטמאה.** והפרישה שתי תורים אחד לעולה ואחד לחטאת ואשם בהמה להביא קרבנות נזיר טומאת ואח"כ היפר לה בעלה ונמצא שהנדר נעקר למפרע וכאילו לא היתה נזירה כלל מביאה חטאת העוף [ואינה מביאה] עולת העוף כדמפרש ואזיל: **אמר** רב חסדא ר' ישמעאל היא. דמרבה לעיל מההוא אע"פ שלא הביא עולתו אלמא עולת נזיר לאו דורון הוא וכפרה תליה בה דאי כרבנן דאמרי לעיל עולה דורון הוא אמאי לא תביא עולת העוף אע"פ דהפר לה בעלה ואינה נזירה אין כאן חולין דכל אימת [ג]מצי לאתויי מייתי[3] דורון [אלא] ודאי רבי ישמעאל היא דסבירא ליה עולה דנזיר לאו דורון הוא ואם תאמר כ"ש דחטאת נמי לאו דורון הוא והיכי מייתי חטאת כי הפר לה ואין כאן נזירות למפרע וי"ל משום דבסמוך מוקמינן לה כר"א הקפר דלריכה כפרה על שהפרישה עצמה מן היין ואע"ג שהפר לה הילכך חטאת מייתי לפי שמצינו בעלמא חטאת [ד] כאה על הספק גם כאן בעלילה כל דהוא מביאה חטאת העוף אבל עולת העוף כיון דלאו דורון הוא לא מצי לאתויי כיון דהיפר לה בעלה: [**אי** קסבר בעל] מיעקר קעקר. [נמצא] שלא חל עליה נזירות מעולם חטאת העוף נמי לא מייתי:

ואי בעל מיגז גייז. פירוש מכאן ולהבא עולת העוף נמי מייתי דהא אתמול כי נטמא[4] נזירה היתה ולקמן מיבעיא לן כאידך פירקין (דף כא:) מי מיעקר קא עקר מי מיגז גייז **לעולם** קסבר מיעקר קא עקר. דאי מיגז גייז עולת העוף ואשם נמי איתוי: **סבר בר"א הקפר.** דאף נזיר טהור חוטא הוי אלא שנטמאה כמו כן בעיא כפרה דמצינו חטאת העוף באה על הספק [ה]אם כן עולה לא מייתי: **המצער** עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה. אלמא חוטא הוא לכך מייתי חטאת העוף ודוקא אם נטמאה אבל אם לא נטמאה והפר לה בעלה נהי נמי דבעיא כפרה טומאה קא אתו ולא לצורך הכשר נזיר טהרה: ס"ל כר"א הקפר דאמר נזיר חוטא הוא מחמת שציער עצמו מן היין. הלכך זאת שנטמאה אע"פ שהפיר לה הבעל ומעקר עקר כיון שנתחייבה חטאת העוף ומצינו בעלמא שבקל מביא חטאת העוף דחטאת העוף בא על הספק זאת נמי מביאה העוף לכפר עליה וכן מפרש טעמא בפרק בתרא דנדרים (דף פ"ג) משום דחטאת העוף בא על

ויו"ל משום דרבי לא אדכר במילתיה [ב] כ"מ[1] דבהאמת קרבן הכמוב מדבר משמע דלא קפיד עליה אלא איום שמיני ולמעוטי שביעי דבר פלוגתי' אבל הני תנאי מפרשי דמיחל נזירות תלוי בקרבנות עצמו למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה: **ת"ל** והזיר **והביא אשמו אע"פ שלא הביא אשמו והזיר.** פירוש חיל עליה נזירות טהרה דבהכי משמעי קרא וא"א אם כן לרבנן הוה למה לי מיפוק ליה מוהזיר בריש והדר והביא [ב] וי"ל מי לא הוה הוה דרשינן [והזיר][2] לרבות אע"פ שלא הביא עולתו ועולתו אשם מעכב כתב רחמנא הוה ומגלי דאית לן למדרש והזיר אע"פ שלא הביא ומש"ה לריכי למיכתב תרתי: **ונטמאה.** והפרישה שתי תורים אחד לעולה ואחד לחטאת ואשם בהמה להביא קרבנות נזיר טומאת ואח"כ היפר לה בעלה ונמצא שהנדר נעקר למפרע וכאילו לא היתה נזירה כלל מביאה חטאת העוף [ואינה מביאה] עולת העוף כדמפרש ואזיל: **אמר** רב חסדא ר' ישמעאל היא. דמרבה לעיל מההוא אע"פ שלא הביא עולתו אלמא עולת נזיר לאו דורון הוא וכפרה תליה בה דאי כרבנן דאמרי לעיל עולה דורון הוא אמאי לא תביא עולת העוף אע"פ דהפר לה בעלה ואינה נזירה אין כאן חולין דכל אימת [ג]מצי לאתויי מייתי[3] דורון [אלא] ודאי רבי ישמעאל היא דסבירא ליה עולה דנזיר לאו דורון הוא ואם תאמר כ"ש דחטאת נמי לאו דורון הוא והיכי מייתי חטאת כי הפר לה ואין כאן נזירות למפרע וי"ל משום דבסמוך מוקמינן לה כר"א הקפר דלריכה כפרה על שהפרישה עצמה מן היין ואע"ג שהפר לה הילכך חטאת מייתי לפי שמצינו בעלמא חטאת [ד] כאה על הספק גם כאן בעלילה כל דהוא מביאה חטאת העוף אבל עולת העוף כיון דלאו דורון הוא לא מצי לאתויי כיון דהיפר לה בעלה: [**אי** קסבר בעל] מיעקר. [נמצא] שלא חל עליה נזירות מעולם חטאת העוף נמי לא מייתי:

ואי בעל מיגז גייז. פירוש מכאן ולהבא עולת העוף נמי מייתי דהא אתמול כי נטמא[4] נזירה היתה ולקמן מיבעיא לן כאידך פירקין (דף כא:) מי מיעקר קא עקר מי מיגז גייז **לעולם** קסבר מיעקר קא עקר. דאי מיגז גייז עולת העוף ואשם נמי איתוי: **סבר בר"א הקפר.** דאף נזיר טהור חוטא הוי אלא שנטמאה כמו כן בעיא כפרה דמצינו חטאת העוף באה על הספק [ה]אם כן עולה לא מייתי: **המצער** עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה. אלמא חוטא הוא לכך מייתי חטאת העוף ודוקא אם נטמאה אבל אם לא נטמאה והפר לה בעלה נהי נמי דבעיא כפרה טומאה קא אתו ולא לצורך הכשר נזיר טהרה: ס"ל כר"א הקפר דאמר נזיר חוטא הוא מחמת שציער עצמו מן היין. הלכך זאת שנטמאה אע"פ שהפיר לה הבעל ומעקר עקר כיון שנתחייבה חטאת העוף ומצינו בעלמא שבקל מביא חטאת העוף דחטאת העוף בא על הספק זאת נמי מביאה העוף לכפר עליה וכן מפרש טעמא בפרק בתרא דנדרים (דף פ"ג) משום דחטאת העוף בא על

הספק ואנן אפילו בנזיר טהור קאמרינן מדמפרש ר"א הקפר טעמא דחטא בשביל שציער עצמו מן היין. והיינו אף נזיר טהור

ג) ואע"פ שלא הזה השנה וטבל: הא לא נכנס אין עולין לו כ"ש אם לא נכנס והוא שהור שעולין לו: לא מביא קאמר ד) ומשאמר זה דבר פשוט הוא דמוכחא מתני' משום פלוגתא דר' אלעזר נקטיה דאמר לא בו ביום: אלא בטמא שנזר. בטמא שהתחיל למנות נזיר בטהרה ונטמא כד' שאינו מביא קרבן טומאה: אבל נזיר טהור וכו' טהור שקבל עליו נזיר ונטמא אף ביום א' סותר ז) היכה דכתיב והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו דוק: בטמא שנזר בע' ימים הראשונים:

מסורת הש"ס

ט) לקמן כב. [נדרים פב.], כ) [נדרים סח. לקמן כח:], ג) לעיל ג. לקמן כב. כ"ק לח: נדרים י. תענית יא. שבועות ת. סוטה טו. [כריתות טו.], ד) [על דרך זה סוכה יד: מגילה כב. סנהדרין יז:], ה) [לעיל יח:], ו) [דף טז: ד"ה ולא], ז) ל"ל דבעי,

הגהות הב"ח

(ט) רש"י ד"ה ומאי שמואל וכו'. כדפרישית לעיל:

גליון הש"ס

גמ' אימתי הזיר בזמן שהביא. כעין זה הוריות דף יב ע"ב ולקמן משום דיומאה:

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) רש"י ד"ה לשון אחר וכו' כ' ישמעאל היא. ל"ב ע' ל"מ: ב) תוס' ד"ה (דף הקודם) וכרבנן עולה לא בעיא משום וכו' וי"ל משום דרבי לא אדכר במילתיה כ"פ דבהבאת מלות כ"פ דבהבאת נמתק. וע"ע אלא כיום הבאת כל"ל ל"מ: ג) ד"ה אלמוד לומר והזיר והביא וכו' וי"ל מי לאו הביא וכו'. ל"ב ע' ל"מ: ד) ד"ה אמר רב חסדא כ' ישמעאל היא וכו' לפי שאינו בעלמא חטאת עוף כל"ל: ה) ד"ה סבר כר"א הקפר וכו' על הספק אל"כ. תיכה אל"כ נמתק. וכ"ב אבל: ו) ד"ה המצער עצמו מכל דבר וכו' ודוקא אם נטמאה אבל אם לא נטמאה וכו' משום שאם לא הפר לה תביא וכו' כל"ל: ז) ד"ה לא אמר כו' שמנה שנדר וכו' ואחת קאמר קרא כל"ל:

הגהות התוספות

1. תיכה כ"פ נמתק. 2. ל"ל והזיר בזמן שהביא. ולא מהכתיב הו"ל לרבות כו'. 3. תיכה מייתי נמתק. 4. ל"ל נטמאה. 5. ל"ל מ"מ לא. 6. ל"ל דלא לאיתוי. 7. ל"ל לאפוקי מר' אליעזר. 8. ל"ל הך. 9. ל"ל שימנה. 10. ל"ל דהא דרבנן דלא דרשי.

פי' הרא"ש

דורון בעלמא היא דאינה מכפרת בשום מקום: מאי טעמא דרבנן. בשילמא ל[1] לר"א אתה ההוא ורבי ישמעאל אמר והזיר והביא אימתי הזיר בזמן שהביא. וההוא אתא למ' אע"פ שלא הביא עולתו דאי לא כתיב אלא והזיר והביא הוה אמרינן אחר שיביא כל קרבנות ואפי' עולה. ואי לא כתיב אלא ביום ההוא הוה אמינא אע"פ שלא הביא כלל מקרבנותיו: האשה שנדרה בנזיר ונטמאה והפרישה ב' תורים ואשם ואח"כ הפיר לה בעלה: ר"י בן ברוקה היא. דסבר דעולה מעיק' נזי' הויא הלכך כי הפיר לה בעלה נתבטל נדרה ואינה מביאה עולה העוף. אבל חטאת העוף מביאה כדפסיק דרבי אלעזר הקפר היא דאי כרבנן כיון דאמרי דעולה דורון הוא אף כי הפיר לה בעלה נמי מחיא: בעל מעקר עקר. עוקר הנדר מעיקרו כמו התרת חכם. ובפרקי דלקמ' מביעא לן. חטאת העוף נמי לא לייתי דהוי כאילו לא נדרה כלום: בעל מיגז גייז. חותך הנדר מכאן ולהבא ולא דמי להתרת חכם

עין משפט נר מצוה

יט א מיי' פ"ט מהלכות נזירות הלכה יא (ועיי' כמ"ל):
ב ב מיי' שם פ"ו הלכה י:

תורה אור השלם

1. וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא
במדבר ו יא
2. וְהַזִּיר לֹא יָזִיר אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ:
במדבר ו יב

נוסחת הריב"ן

ג) אם תאמר לימ' לה' ינו': ב) דורון בעלמא ואשם אינה צריכה להביא כמלקמן בפירקין פרקין אמרי אשם בא אלא במקום שיחול עליו נזירות אחרת ל"ל אמר רב חסדא כו' והשאר ליתא: ג) על שהיתה נזירה ונטמאת הס"ד: ד) קסבר מיעקר: ה) דמייתי: ו) לאו: ז) לא מתיא דהא לא מתיא ליה משום נזירות: ח) ואלן היכי משמע לן בנזיר טהור: (ל"ל:ט) וכדין:י) נטמא כמו נזמן: כ) כנזיר: ל) היה ליה: מ) דמייתי:

מוסף רש"י

מביאה חטאת העוף. דאפילו אמרינן דמיהו מחטאת שמהו בעולה, מין דבעל מיעקר עקר לה לא אשמתן כה דמחיל למיתה (לקמן כב.). **וכפר עליו.** כמיר כתיב, **מאשר חטא** משמע **על הנפש.** משמע שחטא בנפש אדם (נ"ב צא:). **וכי באיזו נפש חטא זה.** מי הכא שנקבת חוטא (תענית יא.). **אלא שציער עצמו** מן היין. שלקן מלוה לעצר עצמו, כדאמרינן (הוריות י:) מדיקו מי אכלי הא עלמא מי סני ליה (תענית יא.).
הדרן עלך מי שאמר

פי' הרא"ש (המשך)

שהוא ע"י פחח חרטה ועושה הנדר טעות מעיקרו: עולת העוף נמי חייתי. וה"ה אשם נמי דהא נטמאה קודם שהפיר לה דקרבנות נזיר טמא על עון טומאה קא אתו ולא לצורך הכשר נזיר טהרה: ס"ל כר"א הקפר דאמר נזיר חוטא הוא מחמת שציער עצמו מן היין. הלכך זאת שנטמאה אע"פ שהפיר לה הבעל ומעקר עקר כיון שנתחייבה חטאת העוף ומצינו בעלמא שבקל מביא חטאת העוף דחטאת העוף בא על הספק זאת נמי מביאה העוף לכפר עליה וכן מפרש טעמא בפרק בתרא דנדרים (דף פ"ג) משום דחטאת העוף בא על

ל) נראה דל"ל בשלמא לר"א מפיק ליה מהכתיב: ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן אומר: ב) ל"ל ומה שאמר זה לא דבר פשוט הוא מוכחא מתני' דמשום פלוגתא: ד) נראה דל"ל דסי כתיב והימים הראשונים כו' כי טמא נזרו נזיר טמא כתיב והלכך דייקא כטמא וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com